

عنوان مقاله:

اثر بخشی مشاوره گروهی زوج درمانی مبتنی بر خود نظم بخشی بر احساس مثبت به همسر، امید به زندگی و سازگاری اجتماعی

محل انتشار:

ماهنامه پایا شهر، دوره 6، شماره 64 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مژگان حیاتی - دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

زهرا نعمتی - کارشناس ارشد رشته مشاوره با گرایش مشاوره خانواده

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش انجام شده، تعیین مشاوره گروهی زوج درمانی مبتنی بر خود نظم بخشی بر احساس مثبت به همسر، امید به زندگی و سازگاری اجتماعی، بود. روش تحقیق، در پژوهش انجام شده از منظر هدف از نوع کاربردی و از نظر شیوه انجام تحقیق به صورت نیمه آزمایشی و با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل، بود. حجم نمونه شامل ۶۰ نفر از زنان متاهل شهرستان قزوین بود. روش نمونه گیری در پژوهش انجام شده به صورت نمونه گیری هدفمند بود. برای جمع آوری داده-ها از پرسشنامه سازگاری اجتماعی بل (۱۹۶۱)، امید به زندگی اشناپدر و همکاران (۱۹۹۱)، و احساس مثبت به همسر کی و همکاران (۱۹۷۵)، بود. مشاوره گروهی زوج درمانی مبتنی بر خود نظم بخشی آموزش خود نظم بخشی هالفورد (۲۰۰۱)، ترجمه شده توسط جعفری، کاردانی و تبریزی (۱۳۹۴)، در هشت جلسه شصت دقیقه ای به صورت گروهی برای گروه آزمایش، اجرا گردید، و پس از اتمام جلسات، مجدداً توسط پرسشنامه به سنجش سازگاری زناشویی، امید به زندگی و احساس مثبت به همسر پرداخته شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی و استنباطی از آزمون کواریانس استفاده شد. نتایج پژوهش انجام شده نشان داد که، مشاوره گروهی زوج درمانی مبتنی بر خود نظم بخشی بر احساس مثبت به همسر، امید به زندگی و سازگاری اجتماعی، تأثیر داشت. (سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵). به عبارتی مشاوره گروهی زوج درمانی مبتنی بر خود نظم بخشی موجب افزایش احساس مثبت به همسر، امید به زندگی و سازگاری اجتماعی در زنان متاهل شهرستان قزوین، گردید. بنابراین پیشنهاد می شود که از مشاوره گروهی زوج درمانی مبتنی بر خود نظم بخشی جهت افزایش احساس مثبت به همسر، امید به زندگی و سازگاری اجتماعی در زنان متاهل، استفاده گردد.

کلمات کلیدی:

مشاوره گروهی، زوج درمانی، خود نظم بخشی، احساس مثبت به همسر، امید به زندگی، سازگاری اجتماعی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2055282>

